

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. birželio 17 d. Nr. 21RE-
(AG-434/02-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. X. skundą dėl Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas) 2026 m. balandžio 1 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas) bei įpareigoti Departamentą iš naujo išnagrinėti klausimą dėl leidimo laikyti (nešiotis) ginklus galiojimo, laikantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI), proporcingumo, objektyvumo ir individualaus vertinimo principų.

Pareiškėjas paaiškino, kad Sprendimas sukėlė reikšmingas teises pasekmes, buvo priimtas nepakankamai individualiai įvertinus faktines aplinkybes bei neatsižvelgus į proporcingumo principą. Sprendimas neatitinka gero administravimo, teisėtų lūkesčių apsaugos bei objektyvumo principų. Pareiškėjas papildomai pažymėjo, kad 2025 m. rugsėjo 21 d. įvyko konfliktinė situacija, kurios metu pareiškėjas patyrė fizinį sužalojimą – kairės plaštakos piršto lūžį, kvalifikuotą kaip nesunkų sveikatos sutrikdymą. Tai patvirtina Vilniaus apygardos prokuratūros 2026 m. kovo 21 d. nutarimas ikiteisminiame tyrime Nr. (duomenys neskelbtini). Konfliktas buvo abipusis, kilęs spontaniškai, be išankstinio ketinimo. Minėtu ikiteisminiu tyrimu pareiškėjas buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės susitaikius su kitu asmeniu. Konfliktas buvo situacinis ir vienkartinis, nesusijęs su ginklo naudojimu ir tai neparodo pareiškėjo nuolatinio pavojingumo visuomenei.

Atsakovas Departamentas atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Departamentas paaiškino, kad 2025 m. lapkričio 20 d. Departamente pareiškėjui išduotas leidimas laikyti (nešiotis) ginklus Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Leidimas). Pareiškėjo vardu registruotas ginklas – (duomenys neskelbtini). Atlikus patikrinimą nustatyta, kad 2025 m. rugsėjo 21 d. Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto pirmajame policijos komisariate pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame 2025 m. gruodžio 10 d. pareiškėjui buvo pareikštas įtarimas dėl nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 284 straipsnyje „Viešosios tvarkos pažeidimas“ padarymo, o būtent dėl to, kad (duomenys neskelbtini). Pažymėtina, kad 2026 m. kovo 19 d. Vilniaus apygardos

prokuratūroje priimtas nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir atleisti pareiškėją nuo baudžiamosios atsakomybės dėl nusikalstamos veikos, numatytos BK 284 straipsnyje, padarymo, vadovaujantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 212 straipsnio 1 dalies 5 punktu (kai įtariamasis ir nukentėjusysis susitaiko BK 38 straipsnyje numatytais atvejais) (toliau – ir Prokuratūros nutarimas), o 2026 m. kovo 19 d. nutarimas patvirtintas Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjo. Nutarimas nebuvo skundžiamas. Prokuratūros nutarime nurodyta, kad pareiškėjas prisipažino įvykdęs jam inkriminuojamą nusikalstamą veiką ir susitaikė su nukentėjusiais asmenimis.

Pažymėtina, kad nusikalstama veika, numatyta BK 284 straipsnyje, priskiriama prie nesunkių tyčinių nusikaltimų, už kurios padarymą numatyta maksimali bausmė laisvės atėmimas iki 2 metų. Departamentas nurodo ir remiasi Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo (toliau – Įstatymas) 17 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 18 straipsnio 2 dalies 7 punktu, 40 straipsnio 1 dalies 5 punktu ir pažymi, kad minėtame baudžiamajame procese yra neginčijamai nustatytos šiai bylai svarbios aplinkybės, t. y. kad pareiškėjas padarė tyčinę nusikalstamą veiką, nustatytą BK 284 straipsnyje, kuri buvo padaryta panaudojant fizinį smurtą ir už kurią BK numatyta didžiausia bausmė neviršija 3 metų laisvės atėmimo, tačiau jis atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės BK nustatytais pagrindais (susitaikius su nukentėjusiuoju), o nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nėra praėję 3 metai. Taigi, šios nustatytos aplinkybės yra pakankamos konstatuoti, kad pareiškėjas nėra nepriekaištingos reputacijos asmuo Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punkto taikymo prasme. Akcentuotina, kad, nustčius minėtoje byloje teisiškai reikšmingas aplinkybes, Departamentas privalėjo taikyti ir pagrįstai taikė imperatyvias Įstatymo nuostatas, todėl pareiškėjo turimas leidimas laikyti (nešiotis) ginklus buvo panaikintas priimtu Sprendimu. Departamentas, vykdydamas jam deleguotą funkciją, teikia administracinę paslaugą – leidimų laikyti (nešiotis) ginklus, patvirtinančių, kad fizinis asmuo turi teisę įsigyti, laikyti (nešiotis) B ir C kategorijos ginklų išdavimą bei panaikinimą. Policija, spręsdama dėl leidimo laikyti (nešiotis) ginklus neįdavimo Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punkte taikymo prasme, vadovaujasi viešojo administravimo objektyvumo principu ir vertina tik objektyvius įstaigos turimus duomenis. Šiuo atveju Departamentas vadovavosi Prokuratūros nutarimu nutraukti ikiteisminį tyrimą. Atsižvelgiant į Įstatymo 40 straipsnio reglamentavimą, esant minėto straipsnio 1-7 dalyse nurodytiems pagrindams, leidimą nešiotis ginklus ar leidimą laikyti ginklus policijos įstaiga privalo priimti sprendimą panaikinti minėtų leidimų galiojimą. Ši Įstatymo norma yra imperatyvi ir ji nesuteikia teisės viešojo administravimo subjektui, kuriam suteikti įgaliojimai taikyti šią normą (šiuo atveju – Departamentui), pasirinkti kokį nors kitą elgesio variantą. Departamento veiksmai priimant ginčijamą Sprendimą yra tiesiogiai nustatyti Įstatymu ir Policijos departamentas neturi diskrecijos elgtis kitaip. Pareiškėjas privalėjo ir galėjo įvertinti galimus savo neteisėto elgesio žalingus padarinius ir atsižvelgti į tai, kad tokiais savo veiksmais sukels neigiamas pasekmes. Pareiškėjo interesus bei lūkestis turėti ginklus negali būti iškeltas aukščiau visuomenės, valstybės saugumo tikslo, ribojant ginklų prieinamumą asmenims, kurie neatitinka Įstatymo keliamų reikalavimų. Teisė turėti ir laikyti ginklus nėra konstitucinė teisė, taip pat nėra teisė saugoma Žmogaus teisių ir laisvių apsaugos konvencijos. Tai teisė, kuri įgyjama pagal Įstatymo nuostatas. Sprendimas visiškai atitinka esamą teisinį reglamentavimą, nepažeidžia asmens ir visuomenės interesų pusiausvyros, dėl to nėra pagrindo jo naikinti. Jį priimant buvo laikytasi pagrindinių procedūrų, ypač taisyklių, turėjusių užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą. Sprendime nurodytas teisinis ir faktinis pagrindas, motyvai. Įstatyme nėra įtvirtinta Departamento teisė, esant Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte, 18 straipsnio 2 dalies 7 punkte nustatytoms sąlygoms, nepanaikinti leidimo laikyti (nešiotis) ginklus, taip pat nėra įtvirtinta teisė įvertinti asmens individualią situaciją, vertinti dar kokias nors kitas aplinkybes nei tas, kurios nurodytos Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte, 18 straipsnio 2 dalies 7 punkte. Ši nuostata yra suformuluota imperatyviai – kaip nustatanti Departamento pareigą, o ne teisę ar galimybę, panaikinti Leidimą esant Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punkte numatytoms sąlygoms.

Taigi, Departamentas vykdydamas jam pavestas funkcijas, tinkamai taikė teisės normas ir priėmė pagrįstą bei teisingą Sprendimą, kurį naikinti skunde nurodytais motyvais nėra jokio pagrindo.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Departamento 2026 m. balandžio 1 d. sprendimo Nr. *(duomenys neskelbtini)* teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad Departamentas 2026 m. balandžio 1 d. sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* vadovaujantis Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punktu, 18 straipsnio 2 dalies 7 punktu, 40 straipsnio 9 dalimi, 41 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Aprašo 55.1 papunkčiu, Tvarkos aprašo 17 ir 18 punktais nusprendė panaikinti pareiškėjo leidimo laikyti (nešiotis) ginklus galiojimą.

Apie priimtą Sprendimą Departamentas informavo pareiškėją 2026 m. balandžio 1 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)*.

Įstatymo tikslas – reglamentuoti ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų apyvartą siekiant užtikrinti žmogaus, visuomenės ir valstybės saugumą (1 straipsnio 1 dalis).

Įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šio įstatymo 3 straipsnio 2, 6–10 punktuose nurodytų ginklų, B ir C kategorijų ginklų, jų šaudmenų negali įsigyti ir turėti fizinis asmuo nesantis nepriekaištingos reputacijos (2 punktas); apie kurį policijos įstaiga turi duomenų, kad jis gali kelti arba kelia grėsmę kitų asmenų ar savo gyvybei ar sveikatai, nuosavybei, viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui. Šiuo atveju policijos įstaiga nurodo atsisakymo išduoti leidimą laikyti ginklus, leidimą nešiotis ginklus ar sprendimo panaikinti šių leidimų galiojimą motyvus (10 punktas).

Pagal Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punktą, nepriekaištingos reputacijos asmeniu nelaikomas asmuo dėl padarytų šios dalies 2–5 punktuose nurodytų nusikaltimų arba dėl padaryto tyčinio nusikaltimo panaudojant fizinį smurtą ar grasinimus, už kurį BK numatyta didžiausia bausmė neviršija 3 metų laisvės atėmimo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės BK nustatytais pagrindais ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai.

Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatyta, kad leidimų nešiotis ir leidimų laikyti šio įstatymo 3 straipsnio 2, 6–10 punktuose nurodytus ginklus, B ir C kategorijų ginklus galiojimas panaikinamas atsiradus šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 3, 4, 7, 9 punktuose ir (ar) 18 straipsnio 2 dalyje, išskyrus 18 straipsnio 2 dalies 9 punktą, numatytoms sąlygoms. Leidimo nešiotis ginklus ar leidimo laikyti ginklus galiojimo panaikinimas įsigalioja iš karto po sprendimo jį panaikinti priėmimo, nors jis ir ginčijamas (9 punktas).

Vadovaujantis Įstatymo 41 straipsnio 1 dalies 2 punktu, policijos įstaiga ir kitos įstatymų įgalios valstybės institucijos ginklus, ginklų priedėlius, šaudmenis, jų dalis paima panaikinus atitinkamos licencijos, rašytinio sutikimo, leidimo nešiotis ginklus, leidimo laikyti ginklus galiojimą.

Aprašas nustato Lietuvos Respublikos nuolatinių gyventojų turimų civilinėje apyvartoje leidžiamų ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų, jų dalių, skirtų Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams, apyvartos ir jos kontrolės tvarką, leidimų įsigyti ginklus asmenims, nurodytiems Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje, išdavimo ir kontrolės tvarką, turimų ginklų civilinės apyvartos ir jos kontrolės tvarką. Aprašas fizinių asmenų ginklų ir šaudmenų civilinę apyvartą ir jos kontrolę reguliuoja tiek, kiek atskirų ginklų ir šaudmenų civilinės apyvartos ir jos kontrolės nereguliuoja kiti ginklų ir šaudmenų apyvartą reglamentuojantys teisės aktai (1 punktas).

Pagal Aprašo 55.1 papunktį, leidimo laikyti (nešiotis) ginklus ar neterminuoto leidimo laikyti (nešiotis) ginklus galiojimas panaikinamas per 10 darbo dienų nuo informacijos gavimo PLVIS dienos arba per 10 darbo dienų nuo aplinkybių, dėl kurių asmuo negali turėti ginklų, įsiteisėjimo: Įstatymo 40 straipsnyje nustatyta tvarka.

VAI 10 straipsnyje įtvirtinti administracinio sprendimo priėmimui keliami reikalavimai. Pagal 10 straipsnio 5 dalį administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas (1 punktas); administracinio sprendimo data (2 punktas); administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris (3 punktas); atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas); administracinio

sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas); administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką (7 punktas); administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos (8 punktas).

LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad VAI 10 straipsnio nuostatos reiškia, jog administraciniame sprendime, be kita ko, motyvų išdėstymas turi būti tinkamas, aiškus ir pakankamas; ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022, 2024 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-102-502/2024 ir kt.).

LVAT praktikoje pripažįstama, jog teisės aktų nuostatos, numatančios griežtus reikalavimus ginklų apyvartai, visų pirma skirtos prevencijai, nes šaunamieji ginklai yra ypatingi ribotos civilinės apyvartos objektai, jų savininkams ir naudotojams keliami specialūs reikalavimai, kurių tikslas užtikrinti visuomenės saugumą, išvengti šaunamojo ginklo patekimo pas asmenis, kurie neturi teisės jais naudotis bei tuo pačiu išvengti paties netinkamo šaunamojo ginklo panaudojimo. Prevenciniai šaunamųjų ginklų apyvartos reikalavimų tikslai suponuoja šaunamojo ginklo savininkų ir naudotojų aukštesnį atsakomybės standartą negu kitais, įprastų neribotos civilinės apyvartos objektų atvejais, jiems keliami itin aukšti reputacijos, rūpestingumo ir atidumo reikalavimai (žr., pvz., LVAT 2015 m. birželio 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-843-492/2015). Įstatyme įtvirtinto reguliavimo prasme fizinio asmens nepriekaištinga reputacija nėra vertinama kategorija, suteikianti diskreciją specialiajam subjektui, kurį įstatymų leidėjas įgaliojo priimti sprendimus dėl leidimų laikyti (nešiotis) ginklus išdavimo ir panaikinimo, pačiam nuspręsti, kuriuo atveju pretendentas laikytinas nepriekaištingos reputacijos asmeniu pagal šį įstatymą, o kuriuo nelaikytinas (žr. LVAT 2017 m. vasario 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-896 858/2017).

Iš byloje esančių faktinių duomenų matyti, kad pagal Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro ir jo archyvo duomenų išrašą apie fizinį asmenį, Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto pirmajame policijos komisariate 2025 m. rugsėjo 21 d. pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuriame 2025 m. gruodžio 10 d. pareiškėjas buvo pripažintas įtariamuoju pagal BK 284 straipsnyje „Viešosios tvarkos pažeidimas“ numatytos veikos padarymo. Vilniaus apygardos prokuratūra 2026 m. kovo 19 d. nutarimu nutraukė ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. *(duomenys neskelbtini)* vadovaujantis BPK 212 straipsnio 1 dalies 5 punktu (kai įtariamasis ir nukentėjęsysis susitaiko BK 38 straipsnyje numatytais atvejais).

Kaip jau minėta aukščiau, pagal Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punktą, nepriekaištingos reputacijos asmeniu nelaikomas asmuo dėl padarytų šios dalies 2–5 punktuose nurodytų nusikaltimų arba dėl padaryto tyčinio nusikaltimo panaudojant fizinį smurtą ar grasinimus, už kurį BK numatyta didžiausia bausmė neviršija 3 metų laisvės atėmimo, atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės BK nustatytais pagrindais ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraejo 3 metai.

Vadovaujantis BK nuostatomis matyti, jog nusikalstama veika, numatyta BK 284 straipsnyje, priskiriama prie nesunkių tyčinių nusikaltimų, už kurios padarymą numatyta maksimali bausmė laisvės atėmimas iki 2 metų. Iš bylos duomenų matyti, jog pareiškėjas buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės Vilniaus apygardos prokuratūros 2026 m. kovo 19 d. nutarimu nutraukus ikiteisminį tyrimą. Taigi, pagal Įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 7 punktą, nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraejo 3 metai.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, darytina išvada, jog Departamento Sprendime nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas, kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės bei motyvai, nustatytos visos faktinės aplinkybės ir jos pagrįstos teisės aktų nuostatomis. Vertinti, jog Departamentas nepagrįstai ar neišsamiai priėmė ginčijamą Sprendimą ar nesivadovavo Įstatymo, Aprašo ir VAI 10 straipsnio 5 dalies nuostatomis, Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo. Taip pat nėra pagrindo tenkinti skundo išvestinį reikalavimą dėl

Departamento įpareigojimo išnagrinėti klausimą dėl leidimo laikyti (nešiotis) ginklus galiojimo, laikantis VAI, proporcingumo, objektyvumo ir individualaus vertinimo principų, todėl pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas